90 - नवतितम दशकम्
विष्णु महत्व स्थापनम्

वृक भृगुमुनि मोहिनि अंबरीषादि वृत्तेषु
अयि तव हि महत्त्वं सर्व शर्वादि जैत्रम् ।
स्थित मिह परमात्मन् निष्क लार्वा गभिन्नं
किमपि यदव भातं तद्धि रूपं तवैव ॥ ॥90-1॥

मूर्ति त्रयेश्वर सदाशिव पंचकं यत्
प्राहुः परात्म वपु रेव सदाशिवोऽस्मिन् ।
तत्रेश्वरस्तु स विकुंठ पदस् त्व मेव
त्रित्वं पुनर् भजसि सत्यपदे त्रिभागे ॥ ॥90-2॥

तत्रापि सात्त्विक तनुं तव विष्णु माहुः
धाता तु सत्त्व विरलो रज सैव पूर्णः ।
सत्त्वोत्कटत्व मपि चास्ति तमो विकार
चेष्टादि कंच तव शंकर नाम्नि मूर्तौ ॥ ॥90-3॥

तं च त्रिमूर्त्यति गतं पर पूरुषं त्वां
शर्वात्मनापि खलु सर्वमयत्व हेतोः ।
शंसंत् युपासन विधौ तदपि स्वतस् तु
त्वद्रूप मित्यति दृढं बहु नः प्रमाणम् ॥ ॥90-4॥

श्रीशंकरोऽपि भगवान् सकलेषु तावत्
त्वामेव मानयति यो न हि पक्षपाती ।
त्वन्निष्ठ मेव स हि नाम सहस्र कादि
व्याख्यत् भवत् स्तुति परश्च गतिं गतोऽन्ते ॥ ॥90-5॥

`मूर्ति त्रयातिग मुवाच च मंत्र शास्त्रस्य
आदौ कलाय सुषमं सकलेश्वरं त्वाम् ।
ध्यानं च निष्कल मसौ प्रणवे खलूक्त्वा
त्वामेव तत्र सकलं निजगाद नान्यम् ॥ ॥90-6॥

समस्त सारे च पुराण संग्रहे
विसंशयं त्वन् महिमैव वर्ण्यते ।
त्रिमूर्ति युक् सत्य पद त्रिभागतः
परं पदं ते कथितं न शूलिनः ॥ ॥90-7॥

यत् ब्राह्म कल्प इह भागवत द्वितीय
स्कंधोदितं वपुरनावृत मीश धात्रे ।
तस्यैव नाम हरि शर्व मुखं जगाद
श्रीमाधवश् शिव परोऽपि पुराण सारे ॥ ॥90-8॥

ये स्वप्रकृत् यनुगुणा गिरिशं भजंते
तेषां फलं हि दृढयैव तदीय भक्त्या।
व्यासो हि तेन कृतवा नधिकारि हेतोः
स्कंदादिकेषु तव हानि वचोऽर्थ वादैः ॥ ॥90-9॥

भूतार्थ कीर्ति रनुवाद विरुद्ध वादौ
त्रेधार्थ वाद गतयः खलु रोच नार्थाः ।
स्कांदादि केषु बहवोऽत्र विरुद्ध वादाः
त्वत् तामस त्व परिभूत् युपशिक्षणाद्याः ॥ ॥90-10॥

यत् किंचिद प्यविदुषाऽपि विभो मयोक्तं
तन्मंत्र शास्त्र वचनाद् यभि दृष्टमेव ।
व्यासोक्ति सारमय भागव तोप गीत
क्लेशान् विधूय कुरु भक्ति भरं परात्मन् ॥ ॥90-11॥

॥ सदा सर्वत्र गोविन्द नाम संकीर्तनम् गोविन्दा....गोविन्दा ॥
॥ श्री गुरुवायूरप्पा शरणम् श्री हरये नमः॥